

РЕШЕНИЕ

№ 1580

гр. Бургас, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20222120102248 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявената от М. Т. А. против „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД и допълнително уточнена искова молба, с която се моли да бъде осъден ответника да заплати на съищеца „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД сумата от 1 000 лв., предявена като част от сумата от 51 017,40 лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение по групова застрахователна полица „Живот“ № 2024, равняващо се на непогасената част от главницата по Договор за ипотечен кредит от 30.04.2019 г., сключен между „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД, А. Н. А. и М. Т. А., сумата от 92,50 лв., предявена като част от сумата от 4 719,11 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода 10.05.2021 г. – 07.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяването на иска до окончателното ѝ изплащане, както и да заплати на М. Т. А. направените разноски по делото. Ищцата твърди, че на 30.04.2019 г. между „ОББ“ АД и А. Н. А. е бил сключен договор за предоставяне на ипотечен кредит, по който тя е била съдлъжник. Твърди също така, че съгласно т. 21 и т. 22 от договора за кредит на 14.05.2019 г. е била сключена и Групова кредитна застраховка „Живот“ № 2024805045 с „ОББ Животозастраховане“ ЕАД (впоследствие преобразувано чрез вливане в „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД), като застрахованият кредитополучател е декларирал съгласие със застрахователното покритие. Изложени са твърдения за претърпян от кредитополучателя А. А. инцидент през 2016 г., който е наложил провеждане на лечение в кардиологичната болница в гр. Я. през периода 09-12.04.2016 г., след което му е била предписана медикаментозна терапия, но той продължил да живее и работи активно, като работата му е била свързана със значително физическо натоварване, без това да поражда здравословни проблеми за него. На 10.05.2021 г. А. внезапно починал, като смъртта му била неочаквана за всички. Ищцата твърди, че при кандидатстването за ипотечен кредит от нея и от А. А. не са били искани медицински документи, а А. е попълнил здравен въпросник като част от заявление за включване в застрахователна програма, което е било прието от

представител на „ОББ“ АД без забележки и възражения. Счита, че в случая не е налице изключение по т. 3.1 от застрахователния договор, тъй като смъртта на кредитополучателя не е в пряка причинно-следствена връзка със заболявания, за които той е знаел или му е била поставена диагноза или от които е бил лекуван или за които е получавал лекарства преди датата на влизане в сила на индивидуалната застраховка, като той е информирал ответното дружество за здравословното си състояние преди сключването на застраховката. Въпреки това, с писмо от 01.07.2021 г. ответното дружество отказало изплащане на застрахователно обезщетение с мотива, че смъртта на А. е в пряка причинна връзка с установените му заболявания. Според ищцата, такава пряка причинно-следствена връзка не е налице, поради което тя счита, че ответникът следва да заплати в полза на банката застрахователно обезщетение в размер на непогасената част от задължението по договора за ипотечен кредит. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ищцата, който поддържа исквете, ангажирани са доказателства.

Така предявените иски са с правни основания чл. 382, ал. 3, изр. последно от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, като същите са допустими.

В законоустановения едномесечен срок ответното дружество е депозирало отговор, в който е оспорило предявените иски. Твърди, че в случая „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД не е в риск и не дължи изплащане на застрахователно обезщетение по групова застраховка „Живот“ № 2024 към ипотечния кредит, тъй като внезапната смърт на А. А. е в пряка причинно-следствена връзка с негови установени заболявания, поради което е налице хипотезата на т. 3.1 от Раздел „Изключения“ на общите условия към Полица № 2024. Заявено е, че заболяването на А. е било хронично, нелечимо и води до усложнения – внезапна сърдечна смърт, както е в случая, поради което ответното дружество е отказало изплащане на застрахователно обезщетение. Претенцията за лихва е оспорена и поради това, че в месечните погасителни вноски са включени главница и месечна лихва и е недопустимо да се претендира лихва върху лихва. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ответното дружество, който поддържа отговора, ангажирани са доказателства.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представен Договор за предоставяне на ипотечен кредит, сключен на 30.04.2019 г. между „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД (кредитор), А. Н. А. (кредитополучател) и М. Т. А. (сдължник), с който банката е предоставила на А. А. кредит в размер на 66 900 лв. за закупуване на жилище, който е следвало да бъде погасен на 96 месечни вноски, в срок до 28.04.2027 г., а сдължникът М. А. се е задължила да отговаря солидарно с кредитополучателя за всички негови задължения, произтичащи от договора за кредит.

Представено е и Застрахователно удостоверение № 876603, от което е видно, че А. А. се е включил като застрахован кредитополучател към групова застрахователна полица № 2024, Застрахователна програма „Защита на дома и семейството“, част 2-ра: Застрахователно покритие „Живот“, сключена със застрахователя „ОББ Животозастраховане“ ЕАД, с начална дата на застраховката – 14.05.2019 г., срок на застраховката – срока на кредита, притежател на полицата и бенефициент – „ОББ“ АД, застрахователни покрития: смърт, пълна трайна нетрудоспособност и временна пълна нетрудоспособност, настъпили вследствие на заболяване или злополука, като е посочено, че в случай на смърт дължимото застрахователно обезщетение е в размер на остатъчната стойност по кредита към датата на смъртта, но не повече от 600 000 лв. Видно е от Търговския регистър, че към настоящия момент „ОББ Животозастраховане“ ЕАД е заличено, като негов правопреемник е ответникът „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД.

Видно от представените условия на застрахователно покритие към полица № 2024,

Програма „Защита на семейството“, обезщетенията по полицата са дължими на притежателя на полицата като изключителен и неотменим бенефициент, като същият се ангажира да признае тези плащания като плащания, направени лично от застрахования клиент с цел да погаси дълга си по договора за кредит.

В горепосочените условия е дадена дефиниция на понятието „остатъчна стойност“, а именно остатъчният дълг по главницата, без лихви и банкови такси, просрочени суми по кредита или други разноси, съгласно договора за кредит, дължими от застрахования кредитополучател към притежателя на полицата на датата на застрахователното събитие в съответствие с погасителния план на кредита.

Представено е заявление на А. А. за включване към горепосочената групова застрахователна полица, в което се съдържа и бланкова здравна декларация, която също е подписана от кредитополучателя.

По делото е представено съобщение за смърт, от което е видно, че А. А. е починал на 10.05.2021 г., като е вписано, че смъртта е внезапна и е настъпила вследствие на заболяване.

На 21.05.2021 г. М. А., в качеството ѝ на наследник на А. А., е предявила претенция към „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД за изплащане на суми по полица 876603/2024, като видно от писмо от 01.07.2021 г. застрахователят е постановил отказ, като е приел, че е налице изключението по т. 3.1, предл. 1 от условията на застрахователния договор, а именно, че смъртта е настъпила вследствие на заболявания на лицето, установени през 2016 г. - преди началната дата на застраховката.

По делото е изготвена съдебно-медицинска експертиза, съгласно която от представените по делото документи не се установява у А. А. да са били установени хронични заболявания, включително хронично сърдечно страдание, а се касае за внезапно възникнало на 09.04.2016 г. сърдечно страдание, което е преодоляно на 12.04.2016 г., след което няма данни лицето да е страдало от сърдечно-съдово заболяване, което може да стане единствена и категорична предпоставка за настъпилата смърт. Вещото лице е посочило също така, че липсата на данни за хронично страдание у А. А. не предполага нужда от системно проследяване и продължително лечение. Според вещото лице, по делото няма данни А. да е имал следващи проявления на сърдечно страдание след 2016 г., да е бил инвалидизиран или диспансеризиран по повод на такива, нито да има проявени рискови фактори за сърдечно-съдово страдание. Посочено е също така в заключението, че непосредствената причина за смъртта на А. А. е „внезапна смърт“, която по дефиниция се определя като естествено, неочаквано фатално събитие, настъпило в рамките на един час от началото на симптомите, при привидно здрав субект или при човек, чието заболяване не е било толкова тежко, че да се предвиди такъв внезапен изход. Поради това в медицината се приема, че възникването на т.нар. „внезапна смърт“ не може да бъде пряко обвързано с други болестни, патологични причини в миналото на лицето.

Видно от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза, към 10.05.2021 г. остатъкът от главницата по сключения между А. А. и „ОББ“ АД договор за ипотечен кредит от 30.04.2019 г. е бил в размер на 51 017,40 лв., мораторната лихва върху тази главница за периода 10.05.2021 г. – 07.04.2022 г. е в размер на 4 719,12 лв., а мораторната лихва върху главница от 1 000 лв. за същия период е в размер на 92,49 лв.

По делото са представени платежни нареждания за извършени от ищцата през периода 24.10.2022 г. – 22.05.2023 г. (т.е. след завеждане на делото) плащания на погасителни вноски по договора за кредит в общ размер от 6 480 лв., но съдът намира, че същите са неотнормирани към спора по настоящото дело, тъй като в случая от значение за размера на дължимото от ответното дружество застрахователно обезщетение е какъв е бил остатъкът от главницата по договора за кредит към датата на настъпване на застрахователното събитие – 10.05.2021 г., поради което извършените след тази дата плащания не се отразяват на размера на неговото задължение, ако се установи, че искът е

основателен.

При така представените от страните доказателства, съдът намира, че предявеният главен иск е основателен по следните съображения:

Съгласно чл. 382, ал. 1 от КЗ, при застраховка, сключена в полза на кредитор, между застраховател и застраховащ, който е кредитор на трето лице – длъжник, какъвто е настоящият случай, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят отговаря пред кредитора до размера на застрахователната сума за непогасената част от задължението, за обезпечение на което е сключен застрахователният договор, включващо главница, лихвите и разноските към датата на настъпване на застрахователното събитие. В ал. 3 на същия член е предвидено, че при смърт на длъжник – застраховано лице по застрахователен договор по повод негово неимууществено благо съгласно ал. 1, наследниците на длъжника, както и неговите съдлъжници или поръчители по кредита имат права на застрахован по повод изплащането на обезщетение по застраховка по ал. 1, освен правото да получат обезщетението до размера на непогасената част от задължението, т.е. същите имат правото да предявят иск за заплащане на застрахователно обезщетение, дължимо в полза на кредитора.

В случая се установи, че наследодателят на ищцата е бил кредитополучател по договор за ипотечен кредит, сключен с „ОББ“ АД, както и че същият е починал преди изтичането срока на договора, а ищцата е била и съдлъжник по този договор.

Установи се също така, че кредитополучателят е бил страна – „застрахован кредитополучател“ по договор за групов застраховка „Живот“, сключен с „ОББ Животозастраховане“ ЕАД (с правопреемник „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД), един от застрахованите рискове по който е смърт вследствие на заболяване или злополука, какъвто риск в случая е настъпил на 10.05.2021 г. и ответникът е следвало да изплати на кредитора „ОББ“ АД дължимото застрахователно обезщетение, но такова до момента не е платено.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че в случая не е налице покрит от застрахователния договор риск – на осн. чл. 3.1, предл. 1 от условията към договора за застраховка, тъй като чрез приетата по делото съдебно-медицинска експертиза се доказва, че смъртта на кредитополучателя е била внезапна и не е в причинно-следствена връзка с негови заболявания или състояния, датиращи преди датата на влизане в сила на индивидуалната му застраховка, т.е. отказът на застрахователя да изплати в полза на банката-кредитор застрахователно обезщетение е неоснователен и незаконосъобразен.

Видно от ангажираната съдебно-счетоводна експертиза, към датата на настъпване на застрахователното обезщетение непогасената част от главницата по договора за ипотечен кредит от 30.04.2019 г., сключен между А. А. и „ОББ“ АД, е била в размер на 51 017,40 лв., поради което съдът намира, че дължимото от ответника застрахователно обезщетение е именно в този размер, съгласно условията на договора за застраховка. Поради това предявеният частичен главен иск е основателен и следва да бъде уважен в пълния му размер.

По отношение на акцесорната претенция за мораторна лихва съдът намира, че предвид липсата на извършено от ответника доброволно плащане, искът е доказан по основание, но застрахователят дължи обезщетение за забавено плащане не от деня на настъпване на застрахователното събитие, а след изтичането на срока по чл. 448, ал. 3 от КЗ. В случая застрахователната претенция е предявена на 21.05.2021 г., като към нея са били представени всички необходими документи, включително е била посочена банкова сметка, по която да се изплати обезщетението, поради което срокът по чл. 448, ал. 3 от КЗ за изплащане на обезщетение (15 работни дни) е изтекъл на 14.06.2021 г., ответникът е изпаднал в забава, считано от 15.06.2021 г. и дължи на банката-съищец обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху главницата за периода 15.06.2021 г. – 06.04.2022 г., която по изчисления на съда е в размер на 4 194,76 лв. В случая претенцията е

предявена като частична – в размер на 92,50 лв., поради което същата следва да бъде уважена изцяло.

На осн. чл. 86 от ЗЗД ответникът дължи на банката-съищец и обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху предявената главница от 1 000 лв., считано от предявяването на иска на 07.04.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

Предвид факта, че по делото са предявени два иска, за всеки от които се дължи държавна такса от 50 лв., а към момента е внесена държавна такса от 40 лв., съдът намира, че ищцата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на съда допълнителна държавна такса в размер на 60 лв.

Предвид уважаването на предявените иски и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищцата следва да бъдат присъдени направените от нея разноски по делото, които са в размер на 600 лв. (включително присъдената с настоящото решение допълнителна държавна такса).

В случая ищцата е била представлявана от адвокат безплатно на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, поради което на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА на процесуалния ѝ представител следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 410 лв., като предвид уважаването на иска и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК същото се дължи от ответника.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, да заплати на „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, по предявения иск от М. Т. А., ЕГН *****, сумата от 1 000,00 лв. (хиляда лв.) - част от сумата от 51 017,40 лв. (петдесет и една хиляди и седемнадесет лв. и четиридесет ст.), представляваща дължимо застрахователно обезщетение по групова застрахователна полица „Живот“ № 2024, равняващо се на непогасената част от главницата по Договор за ипотечен кредит от 30.04.2019 г., сключен между „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД, А. Н. А. и М. Т. А., сумата от 92,50 лв. (деветдесет и два лв. и петдесет ст.) - част от сумата от 4 194,76 лв. (четири хиляди сто деветдесет и четири лв. и седемдесет и шест ст.), представляваща мораторна лихва върху главницата от 51 017,40 лв., дължима за периода 15.06.2021 г. – 06.04.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от 1 000,00 лв. (хиляда лв.), считано от 07.04.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, да заплати на М. Т. А., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Б. ***, чрез адв. С. К., сумата от 600,00 лв. (шестстотин лв.), представляваща направените от нея разноски по делото.

ОСЪЖДА „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, да заплати на адв. С. К. от АК-Бургас, с адрес на упражняване на дейността: гр. Б. ***, в качеството му на процесуален представител на М. Т. А., ЕГН *****, адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗА в размер на 410,00 лв. (четиристотин и десет лв.).

ОСЪЖДА М. Т. А., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Б. ***, чрез адв. С. К., да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС-Бургас, държавна такса в размер на 60,00 лв. (шестдесет лв.).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____